

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2017. november 5.
Évközi 31. vasárnap

Isten képmása

Régi ballagási meghívó kerül a kezembe. Már nem emlékszem, kitől kaphattam, ezért végigolvasom a névsort. A nevek alapján 20 évvel ezelőtti tanítványaim egy részének arca rögtön bevillan, de a többségre már alig emlékszem.

Azóta valamennyien felnőttek, talán családot is alapítottak. Végül elolvasom a ballagási meghívók elmaradhatatlan idézetét, amely ebben az esetben Arany János: Domokos napra című versének egy részlete. „Legnagyobb cél pedig, itt, e földi létben, Ember lenni mindég, minden körülményben.” Az ismert idézet kiváló útravaló az iskolát befejező és új életszakaszba lépő fiatalok számára. Kicsit eltűnődök a sorokon. Emberré lenni, emberré válni, ez a legfőbb életcél. Miért? Nem vagyunk emberek, amióta megszülettünk? De igen, emberek vagyunk! Ragaszkodunk emberi méltóságunkhoz. Ismerjük emberi jogainkat, és talán emberi kötelességeinket is. De azt is őszintén elismerhetjük, hogy nem minden élethelyzetben, nem „mindég” viselkedünk emberségesen. Olykor emberi mivoltunkat megtagadva beszélünk embertársainkkal vagy

embertelenül viselkedünk velük. Hogyan válhatunk emberré? És milyen emberré kell, kellene válnunk?

Keresztény hitünk és a kinyilatkoztatás szerint Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Ez az istenképiség, az Istenhez való hasonlóság jelenti emberségünk alapjait. Erre emlékeztet minket az emberré lett Isten, Jézus Krisztus. Akkor vagyunk valóban emberek, ha Istent hordozzuk magunkon és magunkban, arcunkon és szívünkben.

Minden más csak képmutatás, az emberség megtagadása. Az evangéliumokat olvasva szépen kirajzolódik előttünk Jézus embersége, emberi jellege, emberséges viselkedése. Emberséges hozzáállása főként a bűnösökkel, a mások által megvetettekkel, a szegényekkel való találkozásaiban mutatkozik meg, akiket sosem ítél el, hanem elindítja őket egy új élet útján.

A farizeusok tetteikkel nem Istent magasztalják, nem neki akarnak dicsőséget szerezni. Vallásosságuk valójában nem az Isten iránti szeretetből és tiszteletből fakadt. Törekedjünk arra, hogy napról napra egyre tökéletesebb képmásai legyünk Istennek, s ezáltal Istennek tetsző emberré váljunk!

A képmutatás

Jézusban nem volt képmutatás. Az Írástudókban és a farizeusokban viszont éppen a képmutatást nem szívelte.

Véleményét nem titkolta, hanem nyíltan kimondta, ahogyan ezt a mai evangéliumban olvassuk: „Mózes tanítószekéiben az írástudók és a farizeusok ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert tanítják ugyan, de maguk nem teszik azt.” E kijelentésével Jézus elismeri, hogy a farizeusok és írástudók tanításával nincs gond, azaz Istentől alkotott nézetük és a vallásossággal kapcsolatos tanításuk helyes. Ugyanakkor figyelmeztet, hogy eltorzult bennük az istenképiség.

Bűnbánók imája

Urunk, Jézus Krisztus, aki valóságos Isten és valóságos ember vagy! Te vagy az irgalom kimeríthetetlen forrása. Te vagy Megváltóm, aki megszabadítasz bűneimtől és az üdvösségre vezetsz.

Alázattal és bűnbánattal járulok eléd. Segíts, hogy bűneimben se felejtsem: van szabadulás, van kiút számomra a bűnből, mert te új lehetőséget adsz. Légy hozzám és minden emberhez irgalmas! Taníts őszinte bűnbánatra és alázatra, hogy beismerjem bűneimet! Olyan bűnbánatra, amely nem félelemből, hanem irántad való őszinte szeretetből fakad. Vedd le rólam a bűnös élet rongyait és öltöztess engem újra a lelki tisztaság ruhájába!

Évközi 31. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	A Lateráni Bazilika felszentelése	Péntek	Szombat	Évközi 32. vasárnap
Mal 1,14b-2,2b.8-10 1Tessz 2,7b-9.13 Mt 23,1-12	Róm 11,29-36 Lk 14,12-14	Róm 12,5-16a Lk 14,15-24	Róm 13,8-10 Lk 14,25-33	Ez 47,1-2.8-9.12 1Kor3,9b-11.16-17 Jn 2,13-22	Róm 15,14-21 Lk 16,1-8	Róm 16,3-9.16.22-27 Lk 16,9-15	Bölcs 6,12-16 1Tessz 4,13-18 Mt 25,1-13